

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/30/2019
Identifikačné číslo spisu: 2309200602
Dátum vydania rozhodnutia: 27.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdellová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2309200602.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Ing. J. J., nar. XX. J. XXXX, bytom T., zastúpeného URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti žalovanému: U. F., nar. XX. A. XXXX, bytom R., zastúpeného Mgr. Bronislava Hanusová, advokátka Štefánikova 23, 917 01 Trnava, o zaplatenie 10 622,05 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 24Cb/22/2009, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 29. októbra 2018, č. k. 31Cob/104/2017-464, taktó

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 18. mája 2017, č. k. 24Cb/22/2009-428 žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

1.1. Žalobca si uplatnil právo na zaplatenie sumy vo výške 10 622,05 eur s ročným úrokom z omeškania 8,5 % od 19. novembra 2008 oproti vráteniu osobného motorového vozidla. Žalobu skutkovo vymedzil tak, že so žalovaným uzavrel kúpnu zmluvu dňa 6. októbra 2008, podľa ktorej kúpil osobné motorové vozidlo zn. A. combi 1,6 W., rok výroby XXXX, číslo karosérie B. (ďalej len „vozidlo“) za kúpnu cenu vo výške 10 622,05 eur. Vzhľadom na neodstrániteľné vady od kúpnej zmluvy listom z 19. novembra 2008 odstúpil.

1.2. Súd prvej inštancie v novom konaní nariadil znalecké dokazovanie, vypočul svedkov a zistil, že predmetom konania je vrátenie kúpnej ceny oproti vráteniu vozidla. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že došlo k vzniku obchodno-závazkového vzťahu podľa § 261 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka a mal za preukázané, že žalobca vozidlo prevzal bez zjavných väd. Dňa 10. októbra 2008 žalobca zistil vady vozidla, ktoré oznámil žalovanému, ktoré sa prejavili nenaštartovaním vozidla. Po oprave riadiacej jednotky a štartéra žalovaný odovzdal vozidlo žalobcovi dňa 4. novembra 2008 bez zjavných väd, hoci žalobca vytýkal vady tempomatu, čo potvrdila svedkyňa X. J.. Následne boli zistené aj iné vady, čo potvrdil svedok D. Q.. Napokon žalobca od zmluvy listom z 19. novembra 2008 odstúpil pre neodstrániteľné vady vozidla.

1.3. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že vozidlo malo vady riadiacej jednotky a štartéra, ktoré boli odstránené výmenou, avšak nebol funkčný tempomat, pričom vozidlo bolo odovzdané ako funkčné a prevádzkyschopné. Vadu tempomatu súd vyhodnotil ako odstrániteľnú vadu a aj ďalšie vady boli odstrániteľné.

1.4. Na základe uvedeného súd žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania v prospech úspešného žalovaného.

2. Žalobca podal proti rozsudku odvolanie podaním z 5. júna 2017, ktoré odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu a závery znaleckého posudku, ktoré potvrdili oprávnenosť a platnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy a zároveň namietal nesprávne skutkové zistenia z vykonaného dokazovania. Navrhol žalobe vyhovieť.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania. Odvolanie vyhodnotil ako nedôvodné.

4. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) o odvolaní žalovaného rozhodol rozsudkom z 29. októbra 2018, č. k. 31Cob/104/2017-464 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel tak, ako vyplýva z výroku rozsudku a žalobcovi priznal 100 % náhradu trov celého konania.

4.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že skutkový stav zistený súdom prvej inštancie vyplýva z vykonaného dokazovania. Predmetom konania je vrátenie kúpnej ceny za motorové vozidlo, ktoré mal žalovaný dodať v stave (akosti), ktorý sa hodí na účel určený v kúpnej zmluve, resp. na účel, na ktorý sa takýto tovar spravidla využíva. Pokiaľ motorové vozidlo je vybavené riadiacou jednotkou, potom pri predaji vozidla musí byť funkčná, ak nie je táto podmienka splnená, nedošlo k riadnemu plneniu z hľadiska akosti (§ 420 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka). Za takúto vadu žalovaný ako predávajúci zodpovedá (§ 425 ods. 1 obchodného zákonníka). Pri dodaní vadného tovaru žalobcovi ako kupujúcemu vznikli nároky odvíjajúce sa od toho, či je takáto vada porušením zmluvy podstatným alebo nepodstatným spôsobom. Právo voľby odstránenia vady patrí kupujúcemu (§ 436 ods. 1 Obchodného zákonníka), ktorú však musí bez zbytočného odkladu oznámiť predávajúcemu a v danej veci žalobca zvolil odstránenie vady opravou, čo bolo v konaní preukázané. Oprava vady veci znamená, že vec sa uvedie do takeého stavu, ako bola pred výskytom vady, pokiaľ je to technicky možné, teda po oprave musí byť funkčnosť tovaru rovnaká, aká bola pred výskytom vady, ak nie je možné takto opravu vykonať (vada neopraviteľná) platí úprava podľa § 436 ods. 2 Obchodného zákonníka. Pri posudzovaní postupu pri odstraňovaní vady opravou je nutné odlišovať medzi „vadami tovaru“, ktoré sa opravujú a „vadne vykonanou opravou“. Práve v tomto pochybil súd prvej inštancie pri právnom posúdení veci, pretože sám konštruoval samostatnú kategóriu „vád opravy“, na ktoré znova aplikoval povinnosti kupujúceho podľa § 428 Obchodného zákonníka a následný postup podľa § 436 ods. 1 Obchodného zákonníka, avšak takýto výklad z citovaných ustanovení nevyplýva. Odvolací súd uviedol, že postup podľa § 428 Obchodného zákonníka sa týka len situácie dodania tovaru, kedy je prvýkrát dodaný kupujúcemu od predávajúceho, ktorý tým splní povinnosť podľa § 411 Obchodného zákonníka a vtedy je kupujúci povinný si tovar prezrieť a včas oznámiť vady. Len čo však kupujúci vady tovaru predávajúcemu riadne oznámi a uplatní niektorý spomedzi nárokov podľa § 436 ods. 1 Obchodného zákonníka, je povinnosťou predávajúceho tento nárok uspokojiť. Len čo dôjde k takémuto prevzatíu vadného tovaru predávajúcim od kupujúceho na opravu, pri opätovnom odovzdaní (vrátení) opraveného tovaru nejde o opätovné dodanie tovaru podľa § 411 Obchodného zákonníka, preto kupujúceho už opätovne nezaťažuje povinnosť podľa § 428 Obchodného zákonníka. Pokiaľ vada nebude odstránená riadne, potom predávajúci svoju povinnosť nesplnil a je irelevantné, či kupujúci mohol tento nedostatok opravy zistiť pri opätovnom prevzatí tovaru, a či ho predávajúcemu oznámil alebo neoznámil včas. Rozhodujúce je objektívne nesplnenie povinnosti tovar opraviť.

4.2. Ak žalovaný ako predávajúci prevzal vozidlo na opravu 12. októbra 2018, bolo jeho povinnosťou vrátiť vozidlo funkčnosť, akú malo pred vznikom vady, teda mal riadiacu jednotku opraviť alebo vymeniť za novú tak, aby bola funkčná. Ak túto povinnosť nesplnil, znamená to, že nesplnil povinnosť opraviť vozidlo podľa § 436 ods. 1 písm. b/ Obchodného zákonníka a na takto vzniknutú situáciu sa postup podľa § 436 ods. 1 v spojení s § 428 Obchodného zákonníka opätovne nevzťahuje. Následky nedostatočnej opravy sú samostatne uvedené v § 436 ods. 2 štvrtá veta Obchodného zákonníka. Zákon

tu nežiada opätovné upozornenie kupujúceho na neodstránenie vady. Tento postup dáva kupujúcemu okrem iného aj možnosť od zmluvy odstúpiť. V predmetnej veci vada riadiacej jednotky nebola riadne odstránená, čím nedošlo k úplnému obnoveniu funkčnosti vozidla (tempomat bol nefunkčný). V tejto situácii žalobca uplatnil svoje právo na odstúpenie od zmluvy listom z 19. novembra 2019 s uvedeným dôvodom, ktorý počas konania nemenil. Žalovanému bol tento písomný prejav vôle doručený.

5. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel, vrátane priznania oprávneného úroku z omeškania (§ 369 ods. 1 Obchodného zákonníka) od 2. decembra 2008 v uplatnenej výške 8,5 % ročne (podľa zákona mu patril úrok z omeškania 13,25 % ročne, ale si uplatnil 8,5 %). Vo zvyšku žalobu zamietol (úrok z omeškania za obdobie od 19. novembra 2008 do 1. decembra 2008).

6. O trovách prvoinštančného, i odvolacieho konania rozhodol v prospech úspešného žalobcu podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 369 ods. 1 C. s. p.

7. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 8. februára 2019 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Požiadal o odloženie vykonateľnosti podľa § 444 C. s. p. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., ako aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

7.1. Vadu podľa § 420 písm. f/ C. s. p. vyvodzuje dovolateľ z toho, že odvolací súd prehodnotil skutkové závery súdu prvej inštancie a následne odlišne vec právne posúdil bez toho, aby sám podľa § 384 ods. 1 C. s. p. zopakoval dokazovanie. Ďalej uviedol, že odvolací súd porušil ust. § 382 C. s. p. tým, že žalovaného nevyzval, aby sa vyjadril k zásadne odlišnému právnemu posúdeniu platnosti odstúpenia od zmluvy. Týmto postupom znemožnil žalovanému uplatnenie práva domáhať sa riadnym opravným prostriedkom preskúmania skutkových tvrdení a právnych záverov prvýkrát použitých až v konečnom rozsudku odvolacieho súdu, čím došlo k odňatiu práva na prístup k súdnej ochrane podľa čl. 46 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Uviedol tiež, že Civilný sporový poriadok stojí na zásade predvídateľnosti rozhodnutí súdu. Predvídateľné rozhodnutie je také, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní. Podľa žalovaného je rozsudok nepreskúmateľný, svojvoľný a vecne nesprávny. Odvolací súd sa nevysporiadal so skutkovými zisteniami v prospech žalovaného, že žalobca na preberacom protokole potvrdil riadne odstránenie väd na vozidle, k čomu dospelo i znalecké dokazovanie znalca Ing. Ľubomíra Harineka, výpoveď svedka D. Q. a písomné potvrdenie autorizovaného servisu AUTO J + J, s.r.o., Trnava o riadne vykonanej oprave.

7.2. Prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. vyvodzuje z dôvodu, že skutkové a právne závery odvolacieho súdu v dovolaním napadnutom rozsudku sú v rozpore s vykonaným dokazovaním a odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe, preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V tejto časti dovolania žalobca namieta nesprávnosť právneho posúdenia veci.

8. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

9. Najvyšší súd, ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), viazaný právnym názorom ústavného súdu podľa § 56 ods. 6 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť.

10. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). Ak dovolateľ uvedeným spôsobom nepostupuje, dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435, čo je dôvodom pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C. s. p.

10.1. K dovolaniu, v ktorom žalovaný (ďalej len „dovolateľ“) vyvodzuje prípustnosť podaného dovolania z

ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., dovolací súd uvádza, že pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10.1. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom.

10.2. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu, napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu.

10.3. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie sú zásadne „výsledkové“, to znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí v danej veci od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov.

11. Dovolateľ videl vadu zmätočnosti podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p. predovšetkým v „prekvapivosti“ rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý podľa jeho názoru postupoval v rozpore s ust. § 382 a § 384 C. s. p., keď vec posúdil odlišne ako súd prvej inštancie.

12. Vo vzťahu k ustanovenia § 382 C. s. p. dovolací súd uvádza, že jeho účelom je zabrániť vydávaniu prekvapivých rozhodnutí odvolacími súdmi, t. j. takých, v ktorých sa odvolací súd v rozhodujúcich okolnostiach odklonil od rozhodnutia súdu prvej inštancie. Uvedené ustanovenie vychádza z princípu predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, ktorý je súčasťou princípu právnej istoty.

12.1. Postup odvolacieho súdu podľa ust. § 382 C. s. p. sa týka výlučne hmotnoprávneho posúdenia uplatneného nároku, čo znamená, že prichádza do úvahy v prípade, ak odvolací súd dospeje k záveru, že nárok treba posúdiť podľa iného právneho predpisu ako ho posúdil súd prvej inštancie, alebo podľa toho istého predpisu, ale podľa iného ustanovenia prípadne jeho odseku. Zároveň musí byť „nové“ ustanovenie právneho predpisu pre vec rozhodujúce.

13. K namietaným procesným chybám v odvolacom konaní dovolateľom, dovolací súd uvádza, že podľa ustálenej judikatúry o tzv. prekvapivé rozhodnutie ide vtedy, ak odvolací súd založí svoje rozhodnutie vo veci na iných právnych záveroch ako súd prvej inštancie, za súčasného naplnenia tej okolnosti, že proti odlišným právnym záverom odvolacieho súdu, nemala strana v konaní možnosť sa vyjadrovať, právne argumentovať, prípadne predkladať nové dôkazy, ktoré sa z hľadiska doterajších právnych záverov súdu prvej inštancie nejavili ako významné.

14. Konanie na odvolacom súde je poznačené vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. zakladajúcou prípustnosť dovolania v súvislosti s námietkou „prekvapivosti“ rozhodnutia výlučne vtedy, ak sú kumulatívne splnené tieto podmienky: a) odvolací súd vo veci meritorne rozhodol (t. j. potvrdil alebo zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie), b) na hmotnoprávne posúdenie nároku aplikoval „nové“ ustanovenie právneho predpisu, c) predmetné ustanovenie bolo pre rozhodnutie odvolacieho súdu rozhodujúce a zároveň d) odvolací súd nevyzval strany sporu, aby sa k použitiu „nového“ ustanovenia vyjadrili.

14.1. Nemožno však dospieť k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je prekvapivé, ak pri svojom rozhodovaní odvolací súd použil iné ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu ako súd prvej inštancie, ak sa aplikácie tohto ustanovenia domáhala niektorá zo strán sporu, či už v prvoinštančnom

konaní alebo v odvolacom konaní a druhá strana sa k tomu mala možnosť vyjadriť.

15. V predmetnej veci žalobca uplatnil nárok na vrátenie sumy zo zmluvy o kúpe ojazdeného vozidla, od ktorej odstúpil z dôvodu opakujúcich väd vyskytujúcich sa na vozidle, vrátane vady neodstrániteľnej. Žalovaný odstúpenie od zmluvy neakceptoval, pretože vady ktoré sa vyskytli boli opravené.

16. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva záver, že vady, ktoré sa vyskytovali (i opakovane) na vozidle boli odstránené a išlo o vady odstrániteľné, preto nebol dôvod od zmluvy odstúpiť (nešlo o podstatné porušenie zmluvy).

17. Po podanom odvolaní žalobcom, ku ktorému sa žalovaný mal možnosť v konaní vyjadriť, zaujal odvolaní súd na základe skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, opačný právny názor, keď vyslovil, že odstúpenie od zmluvy žalobcom bolo dôvodné, pre jej podstatné porušenie zo strany žalovaného.

17.1. Z tohto vyplýva, že odvolací súd na základe dostatočne zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie dospel k inému právnemu záveru, pričom žalovaný sa mal možnosť ku všetkým skutočnostiam zisteným v konaní vyjadrovať a podávať návrhy na prípadné doplnenie dokazovania, najmä ku skutočnosti, či bol alebo nebol dôvod na vrátenie zaplatenej sumy pre odstúpenie od zmluvy, čo je základom konania. Odvolací súd nemusí vykonať dokazovanie, ak vyhodnotí, že zistený skutkový stav postačuje bez ďalšieho na vyjadrenie jeho právneho záveru v odvolacom konaní, a nemusí v takomto prípade ani dopĺňovať dokazovanie. Na tomto základe preto dovolací súd konštatoval, že nedošlo k porušeniu postupu podľa § 382 C. s. p.

18. V dovolaní tiež namietal nespreskúmateľnosť svojvoľnosť a vecnú nesprávnosť rozsudku, pre nedostatočné odôvodnenie jeho záverov, odlišných od záverov súdu prvej inštancie, zo zisteného skutkového stavu.

18.1. Dovolací súd k tomuto dôvodu dovolania uvádza, že v tejto časti nie je dovolateľom tvrdený dovolací dôvod odôvodnený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. Žalovaný v dovolaní síce všeobecne uviedol, že odvolací súd mu nedal relevantnú odpoveď na jeho (vo veci rozhodujúce) námietky, a preto jeho konanie malo narušiť princípy práva na spravodlivý proces. Z obsahu tejto námietky však nevyplýva, realizáciu akých konkrétnych procesných práv mal odvolací súd nedostatočným odôvodnením rozhodnutia znemožniť žalovanému v takej miere, že malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd preto nie je oprávnený posudzovať prípustnosť podaného dovolania s ohľadom na namietanú nespreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu (rovnako aj 3Obdo/15/2018 a 3Obdo/18/2018).

18.2. Do práva na súdu ochranu, resp. práva na spravodlivý súdny proces pritom v zmysle ustálenej judikatúry nepatrí, aby súdy prebrali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré predkladá strana sporu (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03), a že právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

18.3. Len ako poznámku dovolací súd dáva do pozornosti, že dôvodom prípustnosti dovolania nie je „údajné“ porušenie práva na spravodlivý proces a ani tvrdenie o tom, že konanie súdov nižšej inštancie ako celok nemalo podľa jeho subjektívneho pocitu vykazovať znaky spravodlivosti, ale výlučne znemožnenie realizácie konkrétne špecifikovaných procesných práv strane sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, pričom intenzita tohto znemožnenia realizácie procesných práv strany sporu nesprávnym procesným postupom súdu dosahovala mieru porušenia práva na spravodlivý proces.

19. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

19.1. Už v judikáte č. R 83/2018 najvyšší súd uviedol, že „ak dovolateľ odôvodnil prípustnosť dovolania odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., potom je povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň musí

špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť“. Na predmetnom právnom názore zotrúva dovolací súd aj v rozhodovanej veci a nevidí rozumný dôvod, aby sa od neho odklonil.

19.2. Prípustnosť dovolania je daná len vtedy, ak sa odvolací súd pri vyriešení právnej otázky skutočne odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, pričom dovolateľ je povinný ním tvrdený odklon v dovolaní preukázať. Naopak prípustnosť dovolania nezakladá všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu (resp. jeho právnymi závermi), alebo všeobecné tvrdenie dovolateľa, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je v súlade s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu.

19.3. Právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p., sa pritom rozumie tak otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení (k tomu viď aj 3Cdo/158/2017).

20. V dovolaní dovolateľ nevymedzil právnú otázku významnú pre rozhodnutie odvolacieho súdu (pri vyriešení ktorej sa mal odvolací súd odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu) a túto otázku nemožno ani z obsahu dovolania zistiť.

21. Dovolateľ nespĺnil zákonnú povinnosť stanovenú ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p., keďže nie je zrejماً právná otázka, ktorá by mala byť predmetom dovolacieho prieskumu. Z obsahu dovolania rovnako nie je zrejماً, v čom konkrétne sa mal odvolací súd odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe.

21.1. Dovolací súd zdôrazňuje, že dovolanie predstavuje mimoriadny opravný prostriedok a nie je ďalším odvolaním proti rozhodnutiam súdov nižšej inštancie. Tomu zodpovedajú aj osobitné kritéria pre vymedzenie dovolacieho dôvodu obsiahnuté v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., pre naplnenie ktorých nepostačuje skopírovanie textu odvolania do ďalšieho podania adresovaného súdu označeného ako dovolanie, ktoré pozostáva zo všeobecného konštatovania dovolateľa, že odvolací súd vec nesprávne posúdil.

21.2. Pri rozhodovaní o dovolaní nemôže dovolací súd namiesto dovolateľa vytvárať vlastnú právnú argumentáciu vyvodením z možnej nespokojnosti dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu. V takom prípade by totiž uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania v Civilnom sporovom poriadku, účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., ale aj princípu rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, keďže jeho rozhodnutie by bolo založené na iných skutočnostiach, ako boli tvrdené dovolateľom a ku ktorým mala možnosť vyjadriť sa protistrana vo svojom vyjadrení k dovolaniu.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že dovolateľom tvrdený dovolací dôvod podľa § 431 ods. 1 C. s. p. - vada zmätočnosti, v zmysle ktorej by malo byť dovolanie prípustné podľa § 420 písm. f/ C. s. p., nie je opodstatnený.

23. Dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1 C. s. p. - nesprávne právne posúdenie, v zmysle ktorého by malo byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., nie je vymedzený v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p.

24. Najvyšší súd preto podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. dovolanie žalovaného odmietol. Dovolací súd pred svojím rozhodnutím nezistil právne relevantný dôvod pre postup podľa § 444 C. s. p., preto vykonateľnosť rozhodnutia neodložil.

25. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 C. s. p.).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.